

LAUSUNTO PERUSTUSLAKIVALIOKUNNALLE

Asia: HE 118/2025 vp Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi terveydenhuoltolain muuttamisesta ja siihen liittyviksi laeiksi

Perustuslakivaliokunta on pyytänyt minulta asiantuntijalausuntoa hallituksen esityksestä 118/2025 vp. Esitän valiokunnalle lausuntonani kunnioittavasti seuraavaa:

1. Yleistä

Hallituksen esityksessä ehdotetaan muutettavaksi terveydenhuoltolakia, asevelvollisuuslakia, naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta annettua lakia, henkilötietojen käsittelystä Puolustusvoimissa annettua lakia sekä oppilas- ja opiskelijahuoltolakia.

Hallituksen esitys sisältää säätämisperustelut, joissa on käsitelty lakiehdotusten suhdetta perustuslain 6 §:n 1 momentissa säädettyyn yhdenvertaisuuteen, perustuslain 10 §:n 1 momentissa säädettyyn yksityiselämän suojaan ja henkilötietojen suojaan, 19 §:n 3 momentissa säädettyyn riittäviä sosiaali- ja terveystalvaeluja koskevaan säännökseen, perustuslain 127 §:ssä säädettyyn maanpuolustusvelvollisuuteen sekä perustuslain 80 §:ssä säädettyyn lainsäädäntövallan delegoinnin edellytyksiin.

Nähdäkseni esitys on myös merkityksellinen perustuslain 21 §:n kannalta katsottuna, koska ehdotettu sähköinen terveyskysely on viranomaisen palvelu hallinnon asiakkaille, jolloin merkityksellistä on huomioida tosiasiallisessa hallintotoiminnassakin perustuslain edellyttämä jokaisen oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti toimivaltaisessa viranomaisessa. Merkitystä on sillä, että perustuslain 21 §:n sääntelyä täsmentävää hallintolakia (434/2003) sovelletaan tosiasialliseen hallintotoimintaan (ks. erityisesti HaVM 29/2002 vp, s. 5), joten palvelujen tuottamisessakin on noudatettava hyvän hallinnon ja oikeusturvan takeita koskevia perusteita.

2. Sähköinen terveyskysely

- (1) Hallituksen esityksen 1. lakiehdotuksen 70 a §:ssä ehdotetaan säädettäväksi sähköisestä terveyskyselystä.
- (2) Perustuslakivaliokunta on sähköisen asioinnin menettelyä koskevan sääntelyn yhteydessä arvioinut palvelujen tarjoamista ja siihen velvoittamista perustuslain 6 ja 21 §:ssä säädettyyn (esim. PeVL 5/2016 vp ja 32/2018 vp) nähden.
- (3) Perustuslakivaliokunnan mukaan julkisen vallan velvollisuus huolehtia hallinnossa asioinnin tosiasiallisesta mahdollistamisesta kaikille tarkoittaa perinteisten asiointitapojen, kuten paperisen ja henkilökohtaisen asioinnin, mahdollisuuksien säilyttämistä riittävässä määrin sähköisen asioinnin mahdollistavien digitaalisten palvelujen rinnalla (PeVM 11/2021 vp ja PeVM 16/2020 vp).
- (4) Perustuslakivaliokunta (PeVL 32/2018 vp) on todennut, että sähköisen asioinnin edellyttämiselle voidaan katsoa olevan hyväksyttävät perusteet, jotka liittyvät tietojärjestelmän sähköiseen luonteeseen ja järjestelmän tavoitteisiin. Tuolloin merkitystä oli sillä, että velvollisuus sähköiseen asiointiin ei koskisi välittömästi yksityisiä henkilöitä, vaan velvollisuuden kohteena olivat ensisijaisesti oikeushenkilöt. Edelleen merkitystä oli valiokunnan mukaan sähköisen asioinnin käyttäjien tiedollisilla ja taidollisilla erityispiirteillä.
- (5) Valiokunta on arvioinut menettelyn asianmukaisuutta ja yhdenvertaisuuden toteuttamista myös siten, että henkilöillä, joilla ei ole omasta takaa mahdollisuutta sähköisen asiointiliittymän

- käyttöön, tulee olla mahdollisuus käyttää viranomaisessa olevia asiakaspäätteitä henkilökunnan opastuksella (PeVL 35/2010 vp).
- (6) Ehdotuksen mukaan hyvinvointialueiden on käytettävä sähköistä terveystarkastusta järjestettäessä opiskelijoille terveystarkastuksia tai kutsunnalaisten ja vapaaehtoiseen asepalvelukseen hakeutuvien naisten terveystarkastuksia. Pykälän 1 momentti velvoittaa siten hyvinvointialuetta julkisoikeudellisena yhteisönä kyselyn käyttöön eikä hyvinvointialueen viranomaisesta. *Merkityksellistä on huomioda, ettei säännöksessä velvoiteta suoraan potilaita (opiskelijoita tai kutsuntavelvollisia) käyttämään sähköistä terveystarkastusta, vaan velvoittavuus on välillistä.*
- (7) Lainkohdassa säädettäisiin sähköisen terveystarkastuksen järjestämisen ensisijaisuudesta opiskeluterveydenhuollossa tai muussa perusterveydenhuollossa. Ensisijaisuus viittaa siihen, että sähköistä terveystarkastusta on käytettävä, ellei laissa tarkoitettu henkilöön liittyvästä syystä muuta johdu, jolloin hyvinvointialueen on tarjottava paperista terveystarkastusta.
- (8) Ehdotuksesta ei ilmene lainkohdan sanamuodoista, mitkä ovat niitä syitä, joihin potilas voisi vedota, jos sähköinen terveystarkastus ei hänelle sovi asiointimuodoksi. Ehdotuksen perusteluissa viitataan yhdenvertaisuuteen sekä henkilön vammaan, sairauteen tai muihin opiskelijan yksilöllisiin tarpeisiin. Edelleen poikkeamista koskevana perusteena perustelut viittaavat siihen, että kyselyyn voi vastata paperilla esimerkiksi tilanteessa, jossa opiskelijalla ei olisi asioinnin edellyttämiä tunnisteita tai laitteita. *Sääntelyssä jää epäselväksi, pitääkö opiskelijan (potilaan) vedota johonkin perusteeseen, jonka vuoksi hän ei pysty tai halua käyttää sähköistä palvelua. Toisaalta epäselväksi jää, onko hyvinvointialueen viranomaisella toimivaltaa velvoittaa terveystarkastuksen tekemiseen sähköisesti. Tällaista toimivaltaa ei nähdäkseni luoda lainkohdassa.*
- (9) Perusteluissa (s. 87) on myös todettu, ettei terveystarkastukseen vastaaminen ole opiskelijoita velvoittava, mutta asevelvollisuuslain 14 §:ssä säädetyn vuoksi terveystarkastukseen vastaaminen on pakollista siihen velvoitetulle. *Tämä korostaakin sen merkitystä, millä menettelyllä sähköiseen terveystarkastukseen vastaamisesta voi poiketa ja sisältyykö siihen jotain viranomaiselle osoitettu tarkintavaltaa, jota lähinnä säännöksen perustelut ohjaavat. Ongelmattominta olisi, jos terveystarkastukseen vastaaja voisi itse valita, kumpaa asiointitapaa hän haluaa käyttää ilman, että sitä tarvitsee perustella terveydentilaan, vammaisuuteen tai teknisiin valmiuksiin vetoamalla.*
- (10) *Kokonaisarvioinnin kannalta merkitystä on kuitenkin sillä, että sähköisen terveystarkastuksen rinnalla on myös vaihtoehtoinen tapa vastata kyselyyn ilmeisesti matalalla kynnyksellä. Edelleen sääntely kohdistuu rajattuun henkilöpiiriin (nuoriin henkilöihin), joilla tyypillisesti on yleiset tietotekniset valmiudet ja mahdollisuudet käyttää viranomaisen digitaalisia palveluja, kunhan heillä on käytettävissä tunnistusväline, joka mahdollistaa sähköiseen terveystarkastukseen kirjautumisen. Tästä syystä sääntelyehdotus tässä kontekstissa ei ole ongelmallinen, kun otetaan huomioon hallinnon yleislaissa (hallintolaki, digitaalisten palvelujen tarjoamisesta annettu laki 306/2019 ja sähköisestä asioinnista annettu laki 13/2003) säädetyt digitaalisten palvelujen järjestämiseen vaikuttava sääntely. Joka tapauksessa hallintolaissa säädettyyn palveluperiaatteeseen sisältyy lähtökohtainen valinnanvapaus käytettävissä olevista asiointivaihtoehdoista.*

3. Arkaluonteisten henkilötietojen käsittelyn laajuus ja rekisterinpitäjästä säätäminen

- (11) Hallituksen esityksen 1. lakiehdotuksen 70 a § tarkoittaa arkaluonteisten tietojen käsittelyn sallimista sähköisessä terveystarkastuksessa. Perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt erityistä huomiota siihen, että arkaluonteisten tietojen käsittely on rajattava täsmällisillä ja tarkkarajaisilla säännöksillä vain välttämättömään ja sääntelyn on oltava tietosuojasetuksen mahdollistamissa puitteissa yksityiskohtaista ja kattavaa (esim. PeVL 65/2018 vp, PeVL 15/2018 vp). Terveystarkastus on potilasasiakirja, joten sen käsittelyyn sovelletaan potilasasiakirjojen käsittelyä koskevia säännöksiä. Lakiehdotuksen 70 a § jättää terveystarkastuksen sisällön määrittelyn Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen tehtäväksi. *Ehdotuksessa lainkohdassa ei ole asetettu kyselyn tietosisällölle mitään rajoja tai sitä ei ole rajoitettu välttämättömään. Tällainen rajaaminen olisi tarpeellinen valtiosääntöisesti, jolloin THL:n tulisi perustella tietojen keräämisen tarvetta terveystarkastuksen määrittelyssä välttämättömyysohjeella. Kysymys on valtiosääntöisestä kontrollista, jolla rajoitetaan tietosuojasetuksessa säädettyä tarpeellisuusoheutusta*

täsmällisemmin tietojen keräämisen edellytyksiä vain välttämättömään. Merkitys on sillä, että välttämättömyyседellytys tietojenkäsittelyssä kohdistuu voimassa olevassa asiakastietolaissa terveydenhuollon toimintayksiköihin (4.3 §) ja terveydenhuollon ammattihenkilöihin (9 §). Ehdotettua 70 a §:n säännöstä ei voida siten pitää täsmällisenä ja tarkkarajaisena sähköisen terveystarkastuksen mahdollistavana säännöksenä.

- (12) Vaikka perustuslakivaliokunnan valtiosääntöisiin tehtäviin ei lähtökohtaisesti kuulu kansallisen täytäntöönpanosääntelyn arviointi EU:n aineellisen lainsäädännön kannalta (ks. esim. PeVL 14/2018 vp), kiinnitän kuitenkin perustuslakivaliokunnan huomiota 1. lakiehdotuksen rekisterinpitäjyyden määräytymistä koskevaan ilmeiseen ongelmaan.
- (13) Perustuslakivaliokunta on eräissä yhteyksissä myös arvioinut rekisterinpitäjyyttä viranomaisten toimivallan käyttöä koskevien sääntelyvaatimusten kannalta katsottuna (esim. PeVL 7/2019 vp ja PeVL 62/2018 vp).
- (14) Perustuslakivaliokunta on perusoikeuskytkentäisen sääntelyn yhteydessä pitänyt välttämättömänä, että toimivaltainen viranomainen ilmenee laista yksiselitteisesti tai muuten täsmällisesti tai että ainakin viranomaisten toimivaltasuhteiden lähtökohdat samoin kuin toimivallan siirtämisen edellytykset ilmenevät laista riittävän täsmällisesti (esim. PeVL 19/2009 vp ja PeVL 21/2009 vp). Perustuslain 21 §:n mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsiteltyksi asianmukaisesti ja ilman aiheutonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa viranomaisessa. Tästä syystä viranomaisten väliset toimivaltasuhteet on käytävä selvästi ilmi kustakin laista.
- (15) Hallituksen esityksen 1. lakiehdotuksen 70 a §:n 3 momentin mukaan THL määrittelee sähköisen terveystarkastuksen tietosisällön ja terveystarkastuksen tarvetta koskevat päättelysäännöt. Määrittely on tehtävä yhteistyössä Puolustusvoimien kanssa.
- (16) Edelleen 4 momentin mukaan THL huolehtisi siitä, että hyvinvointialueiden käytettävissä on maksutta sähköisen terveystarkastuksen tekninen toteutus.
- (17) Puolestaan 5 momentissa viitataan rekisterinpitäjyyden määräytymisessä asiakastietolain 13 §:ään, jonka mukaan julkisessa terveydenhuollossa palvelun järjestämisestä vastaava palvelunantaja on asiakastietojen rekisterinpitäjä, jos ei muualla laissa toisin säädetä. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lain (612/2021) 58 §:n mukaan hyvinvointialueen terveydenhuollon palveluiden järjestämisestä vastaava toimivaltainen viranomainen on tietosuoja-asetuksen tarkoittama rekisterinpitäjä. Käytännössä hyvinvointialueiden hallintosäännöissä rekisterinpitäjänä toimiva viranomainen on aluehallitus.
- (18) Hallituksen esityksen perustelujen (s. 88) mukaan ”kukin hyvinvointialue olisi rekisterinpitäjä järjestämisvastuulleen kuuluvan toiminnan osalta, eli terveystarkastukseen kirjattavat tiedot kuuluvat järjestämisvastuullisen hyvinvointialueen rekisterinpitäjä. Vaikka Terveyden ja hyvinvoinnin laitos määrittelee terveystarkastuksen päättelysäännöt ja yhteistyössä Puolustusvoimien kanssa määrittelee terveystarkastuksen tietosisällön, ne eivät ole terveystarkastuksen rekisterinpitäjiä. Terveystarkastuksen tietosisältö tai päättelysäännöt eivät itsessään ole eivätkä sisällä henkilötietoja, eikä Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksella ole minkäänlaista pääsyä eikä mahdollisuutta päästä käsittelemään henkilötietoja.”
- (19) Hallituksen esityksessä todettu rekisterinpitäjyyden määräytymisen logiikka ei perustu EU:n yleiseen tietosuoja-asetukseen eikä EU:n tuomioistuimen tulkintaan. Rekisterinpitäjyys ei määräydy sillä perusteella, kenellä on pääsy henkilötietoihin. Tietosuoja-asetuksen 4 artiklan määritelmäluettelon 7 kohdan mukaan rekisterinpitäjällä tarkoitetaan ”luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, viranomaista, virastoa tai muuta elintä, joka yksin tai yhdessä toisten kanssa määrittelee henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset ja keinot”. Tämän määritelmän perusteella hyvinvointialueet eivät olisi rekisterinpitäjiä, koska ne eivät määrittele käsittelyn tarkoituksia ja keinoja.
- (20) Tietosuoja-asetus mahdollistaa lainsäätäjän määrittelevän käsittelyn tarkoitukset ja keinot, jolloin myös rekisterinpitäjästä on säädetävä laissa. Mainitun kohdan mukaan ”jos tällaisen käsittelyn tarkoitukset ja keinot määritellään unionin tai jäsenvaltioiden lainsäädännössä, rekisterinpitäjä tai tämän nimittämistä koskevat erityiset kriteerit voidaan vahvistaa unionin oikeuden tai jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti”. Tällä perusteella kansallinen lainsäätäjä voi säätää siitä, että hyvinvointialueet ovat rekisterinpitäjiä sähköisellä terveystarkastuksella kerättävien tietojen osalta.

- (21) Kuitenkin ongelmaksi nousee tietosuoja-asetuksesta johtuvat velvollisuudet, jotka kohdistuvat rekisterinpitäjään. Tietosuoja-asetuksen 24 artikla kohdentaa henkilötietojen käsittelyn vastuun rekisterinpitäjälle. Asetuksen 25 artikla edellyttää rekisterinpitäjän suunnittelevan henkilötietojen käsittelyt siten, että teknisillä ja organisatorisilla varmistetaan se, että oletusarvoisesti käsitellään vain käsittelyn kunkin erityisen tarkoituksen kannalta tarpeellisia henkilötietoja. Asetuksen 32 artikla edellyttää rekisterinpitäjän huolehtivan henkilötietojen käsittelyn tietoturvallisuudesta.
- (22) *Koska THL määrittelee terveyskyselyn sisällön ja päättelysäännöt sekä bankkii sähköisen terveyskyselyn, eivät hyvinvointialueet voi hoitaa edellä mainittuja tehtäviä. Hyvinvointialueet ovat myös tietosuoja-asetuksen rikkomisesta aiheutuvista vahingoista vahingonkorvausvastuussa tietosuoja-asetuksen 82 artiklan nojalla. Edellä esitetyt tekijät tulisi ottaa huomioon arvioitaessa rekisterinpitäjyyteen liittyviä vastuuta. Lakiehdotuksessa ei ole päädytty ehdottamaan yhteisrekisterinpitäjyyttä THL:n ja hyvinvointialueiden välille, vaikkei tällainen näyttäisi kuitenkin muodostuvan 70 a §:ssä säädettyjen THL:n tehtävien perusteella.*
- (23) Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion (C-683/21) mukaan ”Rekisterinpitäjänä voidaan pitää yksikköä, joka on antanut yrityksen tehtäväksi kehittää tietoteknisen mobiilisovelluksen ja joka on tässä yhteydessä osallistunut kyseisellä sovelluksella toteutetun henkilötietojen käsittelyn tarkoitusten ja keinojen määrittämiseen”. Tuomioistuimen mukaan ”Yhteisvastuu ei kuitenkaan välttämättä merkitse henkilötietojen käsittelyyn osallistuvien eri toimijoiden samantasoista vastuuta. Kyseiset toimijat voivat päinvastoin osallistua henkilötietojen käsittelyyn eri vaiheissa ja eriasteisesti, joten kunkin niistä vastuun taso on arvioitava ottaen huomioon kaikki kyseisessä tapauksessa merkitykselliset seikat”. Tuomioistuimen mukaan ”Se, että useampi toimija on yhteisvastuussa samasta käsittelystä, ei myöskään edellytä sitä, että kaikilla niistä on pääsy kyseisiin henkilötietoihin”.
- (24) *Edellä esitetyt EU:n tuomioistuimen tulkintakannanotot viittaavatkin siihen, että THL ja hyvinvointialueet voisivat olla yhteisrekisterinpitäjiä, mutta tämä edellyttäisi lakiehdotuksen muuttamista siten, että siitä säädettäisiin nimenomaisesti ja samalla sääntelyssä olisi säädetty rekisterinpitäjien vastuiden jakautumisesta. Muutos vastaisi EU:n oikeuskäytäntöä ja olisi oikeassa suhteessa myös hyvinvointialueiden rekisterinpitäjinä toimiville aluehallituksille muodostuvia vastuuta.*

4. Automaattinen prosessi ja profilointi

- (25) Sähköinen terveyskyselyn automaattinen prosessi merkitsee hallituksen esityksen mukaan kyselyyn vastaajan profilointia, jonka käytön yleisistä edellytyksistä on säädetty EU:n yleisessä tietosuoja-asetuksessa. Tietosuoja-asetuksen 22 artikla kieltää profiloinnin käytön automaattisessa päätöksenteossa, ellei tästä ole säädetty erikseen EU:n tai kansallisessa lainsäädännössä. Hallituksen esityksessä päädytään siihen, ettei ehdotettu sääntely sisällä automaattista päätöksentekoa tietosuoja-asetuksen tarkoittamalla tavalla, vaan potilaaseen kohdistuvat ratkaisut tehdään ihmiskontrolloidusti.
- (26) Kuitenkin hallituksen esityksen perusteella tämä asetelma ei ole selvä. Hallituksen esityksen mukaan kuitenkin sääntelyehdotukseen sisältyy epävarmuuksia siitä, sisältyykö terveyskyselyyn kuitenkin tietosuoja-asetuksen 22 artiklan kieltämä automatisoitu yksittäispäätös. Hallituksen esityksen (s. 62) mukaan ”Valmistelun yhteydessä katsottiin, että EU:n yleisen tietosuoja-asetuksen 35 artiklan tarkoittama vaikutustenarviointi on perusteltua toteuttaa vasta sähköisen terveyskyselyn käyttöönoton yhteydessä. Näin ollen myös lopullinen, käyttöönoton yhteydessä olevien tietojen perusteella toteutettava, arvio myös 22 artiklan soveltumisesta tulee toteuttaa käyttöönoton yhteydessä”. Hallituksen esityksen mukaan vaikutustenarviointi jää hyvinvointialueiden rekisterinpitäjien tehtäväksi. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että hyvinvointialueiden aluehallitusten on huolehdittava vaikutustenarvioinnista kukin itsenäisesti. Puolestaan hyvinvointialueet eivät voi vaikuttaa määriteltävään tietotekniseen ratkaisuun. Näyttääkin siltä, että terveyskyselyn toteutukseen liittyy vielä ennakoimattomia vaikutuksia, jotka saattavat edellyttää myös lainsäädännöllisiä toimia automatisoidun yksittäispäätöksen mahdollistamiseksi. Tällöin keskeisenä asiana on varmistaa muun muassa virkavastuuseen ja hyvän hallinnon

vaatimusten toteuttaminen tosiasiallisesti. Siten tällainen epävarmuus valmistelussa voi johtaa siihen, että myöhemmin eduskunnassa joudutaan säätämään terveyskyselyssä olevan automaattisen yksittäispäätöksen sallimisesta, jolloin eduskunta olisi olemassa olevien tosiasioiden edessä lainsäädäntövaltaa käyttäessään. Nähdäkseni tällainen asetelma on valtiosääntöisesti ongelmallinen.

- (27) Ehdotetussa 70 a §:stä ei ilmene, että terveyskyselyn arvioinnista vastaa terveydenhuollon ammattihenkilö, jolloin sääntely asettaisi pidäkkeen sille, ettei kyselyssä tapahdu tietosuojasetuksen tarkoittamia automatisoituja yksittäispäätöksiä. Tällainen lisäys vaikuttaisi olevan tarpeen, jolla korostetaan sitä, että arviointi ei jää terveyskyselyn päätelysääntöjen ja automaattisen prosessin varaan. Merkitystä on myös sillä, että kansallinen tietosuojan valvontaviranomainen on todennut terveysarviointikyselyissä olevan piirteitä, jotka täyttävät tietosuojasetuksen 22 artiklassa säädettyt automaattisen yksittäispäätöksen tunnusmerkit (apulaistietosuojavaltuutettu 6482/186/2020, 23.8.2022), koska kaikkia kyselyn tuloksia ei tarkastanut ja arvioinut terveydenhuollon ammattihenkilö. Merkistä tässä kokonaisuudessa on myös perustuslain 118 §:ssä säädetyn virkavastuun tosiasiallisella totentumisella.
- (28) Hallituksen esityksen perusteella terveyskyselyyn automaattinen prosessi vaikuttaisi sisältävän jossain määrin vastausten perusteella tehtävää valikointia. Automaattista päätöksentekoa koskevassa sääntely-yhteyksissä perustuslakivaliokunta on pitänyt valikointia koskevien perusteiden säätämistä tarpeellisenä laissa (PeVL 70/2018 vp). Hallituksen esityksen perustelut jättävät nyt tulkinnanvaraa sille, sisältykö THL:n määrittämiin päätelysääntöihin valikointia tavalla, joka edellyttäisi valikoinnille laintasoista sääntelyä.
- (29) Hallituksen esityksessä (s. 61) todetaan myös, että sähköisen terveyskyselyn ”asianmukaisuus ja läpinäkyvyys varmistetaan siten, että THL:n määrittelyt ovat avoimesti saatavilla”. Hallituksen esityksen 1. lakiehdotuksessa ei kuitenkaan säädetä THL:n velvollisuudesta julkaista määrittelyjään. Eräässä toisessa yhteydessä perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota lailla säätämisen vaatimukseen tuolloin ehdotetussa otantamenettelyssä ja sen läpinäkyvyydessä. Valiokunnan mukaan laissa oli syytä säätää otantamenettelyyn liittyvän ohjelmistokoodin julkaisemisesta ja julkisuudesta (PeVL 51/2016 vp). *Tällainen johtopäätös saattaa olla paikallaan myös nyt lausuttavana olevan sähköisen terveyskyselyn määrittelyjen julkaisemisen ja julkisuuden suhteen. Tätä puoltaa myös se seikka, ettei hallituksen esityksessä ole ehdotettu säädettäväksi THL:lle rekisterinpitäjän tehtäviä. Henkilötietojen käsittelyn läpinäkyvyydestä huolehtiminen on säädetty tietosuojasetuksessa rekisterinpitäjän tehtäväksi.*

6.10.2025

Tomi Voutilainen
julkisoikeuden professori, dosentti